

Del 6

Et samfund med tidssvarende velfærds-service

Ønskerne om mere og bedre offentlig service vil fortsætte i fremtiden. Det gælder inden for uddannelsessystemet og børnepasningsområdet, men formentligt især for sundhedsvæsenet og ældreplejen. Derfor må vi imødegå et fortsat finansieringspres på den offentlige sektor.

Presset skyldes, at ydelserne stilles helt eller næsten gratis til rådighed samtidig med, at den almindelige udvikling i velstand og teknologi betyder større ønsker og behov. I takt med, at vi er blevet rigere, har vi anvendt en større og større del af vores indkomst på serviceydelser. Sådan vil det også være fremover: Når vores basale behov er dækket, ønsker vi at bruge flere penge på for eksempel sundhed og livsforlængende behandlinger. Og vores børn skal have de bedst mulige rammer, når de bliver passet uden for hjemmet.

Presset vil også stige, fordi der hele tiden opstår nye og bedre – men ofte også dyrere – tekniske løsninger. Det gælder særligt inden for sundhedsvæsenet. Grænsen for, hvad der er muligt, brydes konstant. Det betyder højere kvalitet og nye standarder for, hvad der opfattes som rimeligt. Disse udfordringer skal håndteres samtidigt med det pres, der opstår, fordi der fremover bliver flere ældre. Hvis de skal have de samme ydelser, som de ældre får i dag, vil det alene skabe et betydeligt udgiftspres. Det gælder særligt for sundhedsydelser og ældrepleje. Og samtidigt bliver der færre erhvervsaktive til at betale for det.

Opgaven bliver at sikre tidssvarende offentlige ydelser, samtidigt med, at der skabes plads til forbedringer, løsning af nye opgaver og udnyttelse af nye muligheder i den offentlige sektor. Finansieringen af et tidssvarende serviceniveau er derfor en væsentlig udfordring for det fremtidige velfærdssamfund. Velfærdskommissionen stiller i denne sammenhæng forslag om at indføre øget, men beskeden, brugerbetaling for sundhedsydelser og praktisk hjemmehjælp.

Derudover stilles en række forslag, der sigter på at sikre en bedre og mere effektiv opgaveløsning i den offentlige serviceproduktion. Der peges desuden på mulighederne for ændringer i fordelingen af både finansieringen og opgavevaretagelsen imellem den offentlige og den private sektor som mulige veje til aflastning af de offentlige udgifter.

Udfordringerne for velfærdsservicen beskrives i kapitel 14, mens kapitel 15 omhandler brugerbetaling og forebyggelse. Kapitlerne 16 og 17 beskæftiger sig med offentligt-privat samspil med hensyn til henholdsvis forsikring og opgaveløsning.

